

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové, JUDr. Petra Průchy, JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobkyně: **H. Z.**, zast. Mgr. Zdeňkem Turkem, advokátem, se sídlem Plzeň, Plynární 6, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní přihrádka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 10. 5. 2006, č. j. 56 Az 66/2006 - 25, a o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) brojila žalobou podanou u Krajského soudu v Brně proti rozhodnutí Ministerstva vnitra č. j. OAM-499/LE-01-PA03-2005, ze dne 24. 1. 2006, kterým jí nebyl udělen azyl podle § 12, § 13 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), s tím, že se na ni nevztahuje překážka vycestování podle § 91 téhož zákona.

Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 10. 5. 2006, č. j. 58 Az 66/2006 - 25, rozhodl, že se žaloba zamítá a žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Proti tomuto rozsudku stěžovatelka včas podala kasační stížnost, v níž konstatovala, že se závěrem soudu nesouhlasí. Uvedla, že podává kasační stížnost podle § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. a požaduje zrušení shora citovaného rozsudku a vrácení věci krajskému soudu k dalšímu řízení. Dále navrhuje, aby kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek.

Krajský soud svým usnesením ze dne 13. 7. 2006, č. j. 56 Az 66/2006 - 41, stěžovatelce uložil, aby kasační stížnost doplnila tak, aby bylo zřejmé, v jakém rozsahu a z jakých konkrétních důvodů rozhodnutí krajského soudu napadá, k čemuž jí stanovil lhůtu jednoho měsíce od doručení usnesení. Krajský soud zároveň uvedl, že nebude-li výzvě ve stanovené lhůtě vyhověno, bude kasační stížnost odmítnuta. Podle údajů na doručence bylo toto usnesení doručeno zástupci stěžovatelky Mgr. Zdeňku Turkovi, advokátovi, kterému stěžovatelka udělila plnou moc, dne 21. 7. 2006. V určené lhůtě ani později však stěžovatelka (její zástupce) na výzvu obsaženou v usnesení nereagovala. Následně předložil Krajský soud v Brně věc Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že za situace, kdy nebylo reagováno na výzvu Krajského soudu v Brně k doplnění kasační stížnosti, kasační stížnost nadále nesplňuje náležitosti předepsané ustanovením § 106 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 103 odst. 1 s. ř. s.

Podle ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně. Podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví mu k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

Z výše uvedeného plyne, že kasační stížnost zůstává neurčitá a nekonkrétní. V textu kasační stížnosti stěžovatelka neuvádí, v jakém rozsahu napadá rozsudek krajského soudu, ani žádné konkrétní důvody. Z textu kasační stížnosti tak není poznatelné, v čem stěžovatelka spatřuje nezákonnost či nesprávnost napadeného rozsudku krajského soudu, resp. jaká pochybení krajskému soudu vytýká.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, pokud stěžovatel v kasační stížnosti neuvede, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje (§ 106 odst. 1 s. ř. s.), a tyto vady k výzvě soudu nebyly odstraněny, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2003, č. j. 2 Ads 29/2003 - 40).

Tak tomu je v posuzované věci, kdy stěžovatelka pouze uvedla, že nesouhlasí se závěrem krajského soudu o tom, že její žaloba není důvodná, a dále uvedla, že rozsudek krajského soudu napadá z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. Stěžovatelka neuvádí nic konkrétního proti postupu či rozsudku krajského soudu, neuvádí, jakých pochybení se soud dopustil (ať již ve smyslu vad řízení, či v právním závěru). Takto formulovanou kasační stížnost považuje Nejvyšší správní soud za nedostačující ve smyslu ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. se zřetelem k ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud uzavírá, že stěžovatelka (její zástupce) byla řádně vyzvána k odstranění vytýkaných vad kasační stížnosti a byla současně poučena o následcích nerespektování této výzvy. Vytýkané vady stěžovatelka ve stanovené lhůtě neodstranila. Vzhledem k tomu, že potřebné údaje nebyly stěžovatelkou doplněny, nebyly splněny podmínky ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s.

Za této situace nezbylo Nejvyššímu správnímu soudu než kasační stížnost podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítnout, neboť nebyla ve stanovené lhůtě doplněna a v řízení není možno pro tento nedostatek pokračovat.

Stěžovatelka rovněž požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V situaci, kdy byla kasační stížnost odmítnuta, se Nejvyšší správní soud tímto návrhem již nezabýval.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, jestliže kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. října 2006

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu